

PISMA SLOVENSKIM PROSTOVOLJCEM - ROJAKOM - POŠILJA IVAN UČENIKOV

SREDNJI VZHOD

7. oktobra 1941

Dragi moji prijatelji in rojaki!

Upam, da ste moje prvo pismo v redu prejeli. Mogoče niso bila vsa pisma dovolj jasno čitljiva, ali to so pač prve porodne bolečine. Mogoče se mi bo p/ osrečilo, da bodo pisma dobila v eni ali drugi obliki tiskano obliko. Za enkrat pa bomo ostali pri tem, ker je naša blagajna popolnoma prazna.

V soboto smo imeli prvo slovensko radijsko emisijo na tukajšnjem radiju, verjetno je, da me niste mogli poslušati, vsaj ne vsi, zato Vam bom predavanje - vsaj v izvlečku - na kratko ponovil.

POLOŽAJ V ITALIJI

Svetovni tisk se v zadnjih dneh strahovito mnogo ukvarja z Italijo in njenimi notranjimi vprašanji. "Italija je na pragu velikih dogodkov", piše "Times". "Sunday Express" pravi, da je fašizem na koncu svojih moči. Ameriški tisk imenuje Italijo "kolosa na lončenih nogah". Isti viri napovedujejo odstop Mussolinija, ki naj bi ga zamenjal Farinacci. Drugi ameriški dnevnik govore o revoluciji v Italiji in pravijo, da sedanja Italija "velik sod smodnika, kateremu zadostuje le neznatna iskrica, da se vname in eksplodira".

Imeli smo dovolj prilike, da spoznamo fašizem in njegovo silo od blizu, da spoznamo psiho italijanskega naroda, njegove vrline in slabosti, imeli pa smo tudi dovolj prilike, da spoznamo konstruktivne slabosti fašistovske moči in slave. Na podlagi teh spoznanj bomo poskušali oceniti dogodke v Italiji s pomočjo analize zapovrstnosti, ki so logična posledica sedanjega stanja Italije in njene gonilne sile - fašizma. Zaradi pomanjkanja časa se bomo morali omejiti le na najvažnejše elemente.

V trenutku, ko je Italija izdala skupno zavezniško stvar in se s fašizmom na čelu prodala na življenje in smrt Hitlerju, je Italiji kot evropski velesili odbila zadnja ura. Od krilatice "življenje ali smrt", je obveljala - smrt.

Usodna konstruktivna napaka fašizma je bila v tem, da je po nara- vi demokrasko usmerjen italijanski narod vklenil v spone popolnega totalitarizma in da je svojo usodo vezal z raso, ki je v popolnem nasprotju z miselnostjo in usmerjenjem latinca. German- ski totalitarizem, ki je svojski za nemško skupnost uniformira- nih možgan in katerega središče je surova sila, vođena in uprav- ljana po živalskem pohlepu krvoloka, rojenega zločinca, moril- ca in roparja, je Mussolini prikrojil cirkuško razpoloženemu, lahkovernemu in strahotno domišljavemu laškemu človeku. Medtem, ko je Hitler samo budil in dražil prirojene živalske nagone v mladih germanskih naraščajih in jih vezal v masovne zločinske horde, je moral Mussolini, ob pomanjkanju sličnih prvobitnih te- lesnih in nagonskih lastnosti, poseči po domačem preiskušnem sredstvu - po laži.

Fašizem je lagal italijanskemu narodu o Egiptu, o angleški in francoski Somaliji, o Tunisu in Alžiru, o Malti in Suezju, o Ni- ci in Savoji. Lagal je o svetovnem italijanskem imperiju, lagal o osmih milijonih nabrušenih bajonetov, lagal je o edinstvenem italijanskem letalstvu, ki ni moglo ubraniti niti domačega oz- račja. Kričal je je "bliskoviti vojni", o "junaštvu" črnih srajc; potvarjal je številke "žitne bitke", lagal o "avtarhiji", roh- nel in pretil vsemu svetu s svojo "nepremagljivo" vojno mornari- co, potvarjal je zgodovino in vojne dogodke v zadnji svetovni vojni, zavestno je lagal o italijanstvu vzhodne Jadranske obale in širil apetit italijanskih mas po naši Sloveniji, Hrvaški, Črni gori itd.

Mussolini pa ni lagal samo italijanskemu narodu, pač pa je lagal vsemu svetu. Ko je zazibal italijanske mase v zlate oblake domi-

šlije in jim odsviral opereto o božjem poslanstvu fašizma in o svetovnem italijanskem imperiju, in ko je ta narod tudi prepričal - čeravno samo namišljeno - s požigi abesinskih tukulov, z mitraljiranjem abesinskih žena in otrok, da more 300.000 do zob oboroženih Lahov, premagati neoborožene Abesince, je pričel z zavajanjem svetovnega javnega mnenja. Pretil in grozil je zlasti državam, okrog katerih je beračil denar in kolonije z vstrajnostjo in doslednostjo svoje južnjaške rase. Vse njegove pretnje in grožnje, vsa njegova lažnjiva propaganda po radiju in tisku, je bila zopet ena sama prevara. Misli je, da bodo Francozi in Angleži kratkomalo dvignili roki v zrak in mu na krožniku postregli z vsem, česar si bo poželed, kakor so po receptu Londonskega pakta, to storili njegovi čestiti predniki leta 1915. "Iz strahu pred vojnimi zapletljajji, bomo dobili vse kar želimo, in pri tem ne bomo ničesar tvegali". To je bilo geslo Mussolinija in njegovih podrepnikov. Usodna za to laž pa je bila okolnost, da je fašizem veroval, da tako kakor on - o zavajanju namreč - misli tudi Hitler.

Prišla je vojna, ki je fašizem ni pričakoval niti želel. Hitler se je pokazal kot brezobziren ropar največjega obsega. Rimski lazaroni je napravil kislogrenak obraz. Po pregaženju Poljske, ki jo je fašizem gladko izdal in po navalu tevtonskih tolp na Dansko, Norveško, na Nizozemsko, v Belgijo in Francijo, se je fašizem ~~zopet~~ zopet enkrat razkrinkal pred vso pošteno svetovno javnostjo. Z bodalom v roki je čakal izza plota, da zada smrtni udarec svoji romanski posestrimi v hrbet. In zopet težka prevara. Francija je sicer kapitulirala ali fašistovski "junaki" so ostali na laški strani Alp. Vojne ni bilo konec, trenutni plen pa je ostal na drugem delu osi.

Po figarskem napadu dveh velesil in treh njihovih prisklednikov na Jugoslavijo, se je zopet raztegnila fašistovska požrešnost po tuji zemlji. S polnimi hlačami je zasedala "hrabra" laška vojska Slovenijo, Dalmacijo, Črno goro in Južno Srbijo, zasedla pa je do danes še ni. Nova laž in novo izdajstvo fašistične Italije, ki sedaj z osladnimi prilizovanji lovi malovredne pokvarjenike v novozasedenih pokrajinah. Fašizem ve, da je v teh krajih samo na kratkem letovanju in da bo edina "bliskovitost" italijanske vojske, njen odhod s slovanske zemlje.

In vsa ta ogromna stavba, postavljena na temelje laži in besedolomstva, se je morala pogrezniti v blato neresnice. Libija je pogoltnila 150.000 mož z več tisoč topovi, tanki, letali in ogromnim vojnim materijalom. V Abesiniji je izgubljena armada 250.000 mož, ki je prešla z vso opremo in oborožitvijo v angleško ujetništvo. Hajliju Selasiju je Mussolini podaril nad 15 milijard italijanskih lir, ki jih je zabil v nad 3500 angl. milj obširno cestno omrežje in v neštete ošabne stavbe in javna dela v cesarstvu, medtem ko je preprosti narod doma stradal. V Grčiji je italijanska armada doživela največjo sramoto - svoj drugi Kobarid. Italijanske vojne mornarice skoro ni več, trgovska mornarica pa počiva po veliki večini na dnu Sredozemskega in Jadranskega morja. Morski valovi so požrli še eno - tretjo italijansko armado.

Hitler postavlja nove zahteve. Štiri simbolične divizije, ki so odšle na rusko fronto, so izginile še predno so prav zaslišale grme nje ruskih topov. Hitler zahteva 15 svežih divizij. Kdo, naj jih spravi na fronto, četudi bi bile na razpolago? Ogromna laška obala je kakor ustvarjena za izkrcevanje zavezniške vojske. In strah je v Italiji doma... Že sedaj je v Apeninih, Abrucih in Alpah mogočna vojska "zelenega kadra", po taki zahtevki pa bo nedvomno več vojakov v gozdovih in planinah, kakor pa v vojašnicah. Tudi narod je končno sprevidel, da je fašizem lagal, fašistovski sokrivci pa valijo vso krivdo na Mussolinija.

"Nekaj se kuha v Italiji", pravi svetovni tisk. Porušenje fašizma, revolucija, ločeni mir - napovedujejo vojni poročevalci.

Mi mislimo, da vsega tega ne bo. Verjetno je, da se bo Mussolini poslovil, on je bil ja od nekdanj pravi sin svoje "junaške" domovine. Fašizem bi rad klecnil na kolena, saj je gibčen kot jegulja, in zaprosil za generalno odvezo pri zaveznikih. Ali k sreči čepi Hitler fašizmu na vratu. Nobene revolucije, nobenega rušenja fašizma in tudi nobenega ločenega miru ne more biti. Že sedaj je Hitler zasedel Italijo s svojimi GESTAPO banditi, če bi pa fašizem ali

kdorkoli samo zasanjal o ločenem miru, mu bo Hitler hitro postregel z oklopnimi divizijami, ki že čakajo na ozemlju bivše avstrijske republike, da vkorakajo v Italijo po preiskušanih poteh hitlerjanskih metod, ki jih predobro pozna vsa ostala Evropa. In tako je tudi prav. Oba bandita sta se zvezala na življenje in smrt; življenja nista vredna, zato naj skupno pogineta! Se eno stvar bi bilo treba podčrtati. Stalno povdarjajo nekateri, da totalizirani narodi niso krivi in odgovorni za zločine raznih firerjev in dučejev. Ta trditev ne drži! Ravno v teh časih so pokazali narodi sami, kakšno je njihovo stvarno razpoloženje. Pogledjmo samo, kaj se dogaja v Jugoslaviji, na Češkem, v Belgiji, na Nizozemskem, na Norveškem in na Poljskem. Ti narodi junaško umirajo za velike ideje svobode in pravice. Nemški narod, italijanski, bolgarski in tudi romunski - vsi so odgovorni za početja svojih firerjev in dučejev, ker niso ničesar storili, da bi preprečili najstrašnejše zločine, ki jih pozna svetovna zgodovina. Zato bodo morali vsi ti narodi odgovarjati pred veličino in strogostjo pravice!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

VESTI IZ OŽJE DOMOVINE

Novi vpoklici. Za 1. oktober so razposlale vojaške oblasti veliko novih pozivnic, zlasti letnikov 1904 do 1910.

Občutno pomanjkanje sirovin. Ladjedelnica San Marco v Trstu je v zadnjih dneh odpustila večje število delavstva zaradi pomanjkanja sirovin. Obljubili so jim, da bodo poslani na delo v Nemčijo. V ladjedelnico prihaja čedalje več nemških mehanikov in kvalificiranih delavcev.

Vprašanje kruha. Zadnji sestanek Velikega fašistovskega sveta je sklenil uvesti nakaznice za kruh in moko. Dejansko pa je bil že doslej kruh v zelo omejenih količinah na razpolago. V Trstu se ljudje že mesece nastavljajo v najzgodnejših jutranjih urah, da dobijo nekaj kruha za zajutrak. Čez dan kruha ni bilo mogoče dobiti v nobeni pekarni. Tržačani v trumah oblazijo okoliške vasi, da po visokih cenah nakupijo nekaj moke za zimo. Kruh je zelo slab. V glavnem sestoji iz koruzne moke in krompirja. Ponavadi se pokvari že v enem dnevu.

Občutno pomanjkanje sladkorja. Sladkorja v Trstu tudi na nakaznice ni mogoče dobiti. Ljudje bi si radi za zimo vkuhali nekaj sadja in marmelade, pa je vsako vkuhavanje zaradi popolnega nedostatka sladkorja nemogoče. Ker so smokve precej dobro obrodile, sušijo kraške kmetice smokve v velikih količinah. Kmetice upajo, da jim bodo vsaj to pustili. Sušenje povrtine, zlasti kolerabe, korenja, pese in repe je postalo dnevno opravilo tržaških gospodinj.

Maščobe. Maslo stane 120 lir kg, pa ga še ni mogoče dobiti. Ravno toliko stane tudi kg slanine. Olja že mesece ni.

Letina. Krompirja in koruze bo zelo malo, zaradi velike suše, ki je vladala v poletnih mesecih. Tudi vina ne bo dosti, ker je primanjkovala modra galica in je peronospora nekatere vinograde, zlasti na Vipavskem in v Brdih popolnoma uničila. Kmetje se nadejajo, da bo nekaj več zelja in repe, ker so tega precej posadili in posejali. Fašistovski prvaki in tudi vlada sama naganjajo ljudi, naj posejejo čimvečje površine zemlje z ozimino pšenico. Obljubili so jim že meseca avgusta seme, dejansko pa so kmetje dobili komaj četrtino tega, kar bi potrebovali. Z "žitno bitko" delajo zopet velike "meraklne", vendar so uspehi že danes zelo dvomljivi, ker je fašistovski velekapital, ki ga zelo ostro napada sam Farinacci, poskrbel, da so mogli njegovi najvernejši privrženci poskriti čimveč blaga, ki ga bodo v še težji stiski, ki čaka Italijo, prodajali po strahotno visokih cenah.

Ribolov. Obmorska italijanska mesta so v prejšnjih časih porabila velike količine ribe, saj je bila riba naših Istranov, njihova glavna prehrana. Fašizem je italijanski ribolov "motoriziral". Stare ribiške ladje so zavrgli in ribolov popolnoma modernizirali. Ta fašistovska vnema za italijanske ribiče se sedaj strahovito maščuje. Nafta in bencina primanjkuje povsod in tako ležijo številne ribiške ladje v lukah, ribiči pa stradajo. Drugi, ki so imeli jadrnice, so morali z njimi v Albanijo, da tamkaj prevažajo vojni material in druge potrebščine, ker je trgovska mornarica skoro popolnoma uničena. Glavna pomorska prevozna sredstva današnje Italije so jadrnice, ker za druge ladje ni nafte niti premoga.

Z A N I M I V O S T I

ZIBELKA ČLOVEŠKE KULTURE EGIPT

Usoda nas je postavila, da določen čas preživimo v Egiptu. Dežela, katere gostoljubje uživamo se lahko ponaša, da je ena najstarejših kulturnih domovin sveta. Prvi viri Egipta segajo 3200 let pred Kristusovo dobo, to se pravi, da ta dežela prikriva spomenike, ki so stari 5150 let. V letih 2700 do 2300 pred Kristusom so nastale znamenite piramide pri Gize. Gradili so jih faraoni Keops, Kefren in Mikerinos.

Egipčani imenujejo svojo deželo Misr. Površina Egipta ne všteti pri tem Angleško-egiptovski Sudan meri 994000 kv.kilometrov, je torej ta dežela štirikrat tako velika kakor Jugoslavija. Od vse te ogromne površine pa je le majhen del plodovite zemlje, komaj dobrih 35000 kv.kilometrov ali komaj trideseti del. Izven Nila in njegovih rokavov ter umetnih kanalov je vse gola puščava. Zahodno od Nila se razprostira - našim fantom dobro znana - Libijska puščava z redko posejanimi oazami, ki ležijo največkrat globoko pod morsko gladino. Najvažnejše oaze so Baharije, Farafrah, El Kasr in Karga. Vzhodno od Nila se razprostira proti Rdečemu morju pusta in kamenita planjava, ki je del Arabske puščave.

Egipčani delijo svojo deželo v dva dela: Spodnji Egipt in Gornji Egipt. Pri glavnem mestu Kairo se Nil razdeli v nešteto rokavov in kanalov in vso to krasno in rodovitno pokrajino, ki se razprostira med temi rokavi in kanali imenujejo Egipčani, Delta. Ima obliko lijaka. Dve tretjini rodovitne zemlje tvori Delta.

Gornji Egipt, ki ga Egipčani imenujejo El Said (Gornja dežela) poteka od Kaira po Nilu navzgor v ozkem pasu, ki se čedalje bolj oži vse do obmejnega mesta Angleško-egiptovskega Sudana, Vadi Halfa. Jugozahodno od Kaira se razprostira mogočna kotlina, ki leži 45 metrov pod morsko gladino in ki je bila že za časa Faraonov zelo plodovita. Ta kotlina se imenuje El Fajum in je zvezana z Nilom po kanalu, ki je dolg 350 km.

Vse gospodarsko življenje Egipta je odvisno od reke Nila. Kakor smo že rekli nastaja pri Kairu njegova delta, ki med obema glavnima rokavoma Rozeta in Damijeta ustvarja 24.000 kv.kilometrov plodne zemlje. Med obema rokavoma pa je nešteto umetnih kanalov, s pomočjo katerih naplavlajo vodo na polja. Glavne količine vode prihajajo po Nilu iz Abesinije (Modri Nil) in to v glavnem v poletnih mesecih. Da pa bi Nil ne napravljajl škode s poplavami so ga ukrotili s številnimi zapornicami in jezovi, ki se vrstijo od Kaira proti jugu do mesta Asvana. Vodo naplavlajo z zajemalnimi kolesi s človeško ali živalsko silo, pa tudi z velikimi in modernimi parnimi in električnimi sesalkami. Dokler sega Nilova voda, polna gnojilne naslage, tako daleč segajo tudi rodovitna polja.

Egipt ima takozvano pasatno klimo (puščavsko podnebje). Padavin (dežja) ima Egipt zelo malo, komaj 32 mm n.pr.Kairo (Bohinj ima okrog 3800 mm). Poleti brijejo severni vetrovi iz Sredozemskega morja, po zimi pa južni iz Sahare (puščavski veter kamsin). V splošnem je egiptovsko podnebje zdravo in zaradi sončnega, suhega in kemično čistega zraku zdravilno, posebno za pljučne bolezni. Znano je zdravilišče Heluan pri Kairu.

Egipt je od leta 1922 dalje samostojna kraljevina, vendar so si Angleži zaradi velevažne Sueske poti pridržali gotove vplive in pravice, posebno vojaškega značaja.

Največja širina Egipta od vzhoda proti zahodu znaša 1230 km zračne črte, dolžina pa od severa proti jugu 1070 km.

Gorovje. Najvišji vrh Egipta je Djebel Katerin na Sinajskem polotoku, ki meri 2600 m, na vzhodni puščavi se dviga gora Djebel Sebara, ki meri 2280 m.

Jezera. V severnem delu Delte se razprostirajo velika jezera Mensaleh, Burlus, Marijut, Edku in Birket-el-Kerun. Na Sueškem kanalu ležita Veliko in malo grenko jezero.

Mesta: Glavno mesto je Kairo, ki ima 1,400.000 prebivalcev, Aleksandrija ima 700.000, Port Said 126.000, Tanta 95.000, Mansura 70.000, Fajum 65.000, Damanhur 62.000, Suez 50.000, Damijet 40.000. PREBIVALSTVO Egipčani so strahotno pomešana rasa in to zaradi večkratnega podjarmljenja od tujih ljudstev in tudi zaradi obilnega priliva tujcev. Temelj egiptovske rase ~~tuji~~ egiptovsko-kopsko plemo, ki tvori 3/4 prebivalstva. Skoro čisti potomci nekdanjih Egipčanov so kopti, ki pa jih je jedva 700.000. 62% prebivastva so Felahi. V puščavi se sprehajajo arabski beduini, ki jih štejejo kakih 650.000. V Egiptu je veliko Grkov, Italijanov, Angležev, Turkov in Francozov. Od Slovanov je največ Slovencev, približno 8000, v glavnem ženskega spola.

Ustava. Kakor smo že povedali je Egipt kraljevina. Parlament se deli na dve zbornici, senatsko in poslansko. Senat šteje 132 članov, poslanska zbornica pa 232. Pripadniki vojske in ženske nimajo niti aktivne niti pasivne volilne pravice. Ministre postavlja kralj. Upravno je država razdeljena v Spodnjem Egiptu v 6 pokrajin, v Zgornjem v 8 pokrajin. Arabci imenujejo glavno mesto Kairo Misr el Kahira.

Vojska. V Egiptu velja splošna vojaška dolžnost, aktivna služba traja 5 let. Vrhovni poveljnik vojske je kralj. V mirnem času ima Egipt: 11 pešadijskih bataljonov, 2 eskadrona konjice, 4 baterije topništva, 2 voda oklopnih vozil in 1 četo pijonirjev. V mirnem času ima Egipt pod orožjem približno 12.500 mož. Vojna mornarica šteje nekaj stražnih ladij. Letalstvo ima 60 letal.

Izobrazba. Splošna izobrazba je v Egiptu na zelo nizki stopnji. ~~IMA~~ Ljudi, ki ne poznajo čitanja in pisanja je 88%. V državi je precej verskih šol za vzgojotujcev. Lastno šolstvo imajo Angleži, Francozi, Amerikanci, Nemci in Italijani.

Verstvo. Krščanstvo je vpeljal v Egpt Sv. Marko. Do 7. stoletja je krščanstvo imelo vodilno vlogo v Egiptu, od prodora izlama pa se ni moglo uspešno razvijati. Egipt je bil in je še danes steber izlama (najvišja teološka šola vsega muslimanstva je v Kairu). Krščanstvo se je v Egiptu ločilo že v 5. in 6. stoletju v katoliško in (rimsko-katoliško) in vzhodno - kopsko vejo. Od vsega prebivalstva v Egiptu (16 milijonov) je 13 milijonov mohamedancev in 2 in pol milijona kristijanov. Nekaj je judov, nekoliko pa celo malikovalcev.

Gospodarstvo. Nil je vir egiptovskega blagostanja. Od kmetijstva živi 62% prebivalstva. S pomočjo naplavljenja imajo Egipčani tri letine. Glavni kmetijski pridelki so: koruza, pšenica, ječmen, proso, riž in predvsem bombaž. Kmetijstvo je v splošnem zelo preprosto. Egipt je najbolj obljudena dežela na svetu. Na vsak kv. kilometer pride 452 prebivalcev (V Jugoslaviji 52), zato je ta dežela tako bogata, da so naši bogataši v primeri s tukajšnjimi popolni berači. Res pa je tudi, da so ~~kakajš~~ naši berači v primeri s tukajšnjimi, pravi baroni. Socijalne zakonodaje in zaščite delavstva ta dežela ne pozna. Felahi (kmetje) so pravi sužnji svojih gospodarjev. Prilike so približno take, kakor so bile pri nas pred 1.1848.

Ž živinorejo se ukvarjajo predvsem nomadi, to so prebivaci, ki nimajo stalnega bivališča, pač pa se selijo iz enega kraja, v katerem so popasli drugam, kjer je še kaj ostalo. Industrija se šele polagoma razvija. Promet se v glavnem vrši po Nilu, po Sredozemskem morju in Sueškem kanalu. Ogromne dohodke Egiptu prinaša tujski promet. Egipt izvažava v glavnem: Surov bombaž, bombaževa semena, riž, čebulo, kože, cigarete, ~~uvažava~~ pa: Tekstilije, kovine in kovinske izdelke, stroje, premog, stavbeni les, čaj, tobak itd. Kakor vsi veste je denarna enota egiptovski funt, ki ima vrednost približno 250 din ali okrog 100 lir (pred sedanjo vojno).

Promet: Egipt ima 3619 km železniškega omrežja (Jugoslavija 12000 km Avtomobilskih cest je 8700 km. Trgovska mornarica ima 217 parnikov 52000 ton (Jugoslavija 500.000 ton). Skozi Sueski kanal je potovalo leta 1937 6,635 ladij s 700.000 pasažirji, od tega je bilo 450 tisoč vojakov. Največ potuje angleških ladij, leta 1937 3071.

Razno: Sedanji vladar Egipta se imenuje Faruk. Egipt je v vojnem stanju z Italijo in Nemčijo, egiptovska vojska pa aktivno ne sodeluje na fronti.

SLOVENSKE PROSTOVOLJCE 563

13.10.1941

POSLEDNJE VESTI

Nemška grozodejstva na Slovenskem. Preko Carigrada poročajo iz Maribora, da je nemška GESTAPO zaprla v Sloveniji, ki so jo zasedli Nemci preko 370 duhovnikov. Slovenskega kanonika Cukalo so Nemci vlačili po mariborskih ulicah in ga prisilili, da opravlja najbolj poniževalna dela. Slovenskega pesnika Meškota, sivolasega čestitljevega duhovnika so nemški vandali vpregli v vojaško poljsko kuhinjo in ga po mariborskih ulicah izpostavljali cestni druhali v posmeh. Slovenske dijake so pozaprlji in jih v ječah strahotno mučili. Tako so šestorico mariborskih dijakov nenadoma budili po noči, češ, da je eden izmed njih prejel neko pismo in da mora pri priči uganiti kdo mu je pisal, ne da bi mu pisanje pokazali. Revež seveda tega ni mogel, pa ga je nemška zvez potisnila na teman hodnik ječe, zaslišal ga je zamolkli pok samokresa. Ubili ga niso, pač pa so stem hoteli živo zlomiti ostale, ki so bili seveda prepričani, da je tovariš mrtev in da enaka usoda čaka tudi ostale. Trojici teh dijakov se je posrečilo zbežati proti jugu. Aretiranci iz mariborskih zaporov so vsi polni najostudnejših znakov maltretacije. Mladega dijaka ki ni mogel ničesar obteževalnega izpovedati proti nekemu znanemu mariborskemu politiku, ki ga je iskala GESTAPO, so žgali prsa z gorečim pečatnim voskom. Nekega sokolskega naraščajnika so z iglami zbadali pod nohti samo zato, ker ni vedel kam se je skrivil načelnik mariborskega Sokola. Našega rojaka Rejo so GESTAPOVCI ubili. Baje je tudi več drugih naših Primorcev, ki so bivali v Mariboru in okolici pomorjenih. - Nasilno preseljevanje Slovencev iz Slov.Štajerske nadaljujejo Nemci z vso brezobzirnostjo. Po dosedanjih poročilih so izselili dosedaj nad 60 tisoč Slovencev iz Maribora in okolice v Srbijo. Ravno tako preseljujejo Slovence iz zasedene Gorenjske. V Ljubljani in okolici je na tisoče ljudi, ki so pribežali iz zasedene Gorenjske, ker jim je bilo nadaljne bivanje na njihovih domačijah popolnoma ~~xxx~~ nemogoče.

Italijani na Slovenskem. V prejšnjih pismih sem poročal, da se Italijani zelo priliznjeno obnašajo med našimi brati na Slovenskem. Po najnovejših vesteh pa so pričeli Lahi tudi v teh naših krajih - po ukazu iz Berlina - uvajati stare preiskušene metode. Tako so v zadnjih časih pozaprlji veliko število nacionalnih delavcev. O usodi. dr.Črnelja, dr.Vrčona, dr.Bradamanteja, dr.Cepudra, dr.Vadnjala in nekaterih drugih ni nobenega sledu.

Vojaška torba. Predavanja na radio v soboto ni bilo zaradi tehničnih zaprek. Verjetno, da bo to predavanje danes.

~~Obkaktiniazxniuprdaxniaxjmx~~ Šestmesečnica napada na Jugoslavijo. G.minister dr.Miha Krek je imel sinoči lep spominski govor na londonskem radiju, v katerem se je v zbranih besedah spomnil prvega Slovenca, ki je junaško padel v trenutku, ko je čital brevir. Bil je to predsednik Slov.Ljudske stranke preč.g.dr. Kulovec, prvi politični človek na Slovenskem. S korajžnimi besedami in poln vere v končno zmago in Veliko, pravično Jugoslavijo se je g.minister spomnil vsega gorja, ki je od 6.aprila dalje zagospodarilo po slovenski zemlji. S težkimi besedami je obsodil tiste, ki so pozabili na svoj rod. Govor g.ministra bo prinesel v prih.številkki "Jugoslovanski Glasnik", na kar Vas posebej opozarjam.

BODI TREZEN IN OBNAŠAJ SE DOSTOJNO, DA BOŠ V VESELJE SVOJIM
GG!OFICIRJEM IN V PONOS SLOVENSKEMU NARODU!
PIŠITE, FANTJE IN BODITE MI PRAV PRISRČNO POZDRAVLJENI!